

OSD 36/13

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH

z dnia 21 listopada 2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Marek Sarnowski
Sędziowie: r. pr. Maria Kohlberger - Wierzbowska - sprawozdawca
r. pr. Waldemar Lewandowski

Protokolant: apl. radc. Marcin Kania

po rozpoznaniu w dniu 21.11.2013 r.

sprawy Radcy prawnego
obwinionego o to, że:

posłużył się podrobioną decyzją datowaną na dzień 16 sierpnia 2007 i w dniu 28 sierpnia 2007 wyłudził od Pana kwotę 26.500 złotych pod pretekstem konieczności zapłacenia należności do Ponadto w grudniu 2007 posłużył się sfałszowanym pismem datowanym na dzień 7 grudnia 2007 r. i usiłował wyłudzić w grudniu 2007 roku kwotę 10 tysięcy złotych plus VAT.

Za oba te czyny został skazany wyrokiem prawomocnym skazującym z dnia 25 maja 2011 r. który uprawomocnił się w dniu 14 września 2011 r. poprzez wydanie wyroku drugiej instancji tj. o czyn z art. 64 ust 1 ustawy z dnia 6 lipca o radcach prawnych w zw. z art. 270 par. 1 KK.

ORZEKA

1. Umarza postępowanie w niniejszej sprawie na podstawie art. 17 par. 1 pkt 6 KPK
2. Kosztami postępowania obciąża Okręgową Izbę Radców Prawnych.

OSD 36/13

Uzasadnienie

Skarżący [redacted] wniósł w dniu 26.09.2012r skargę na radcę prawnego [redacted] [redacted] zarzucając, iż:

1. radca prawny podrobił decyzję [redacted] datowaną na dzień 16.08.2007 i posłużył się tą decyzją wyłudzając od [redacted] – poprzednika prawnego skarżącego kwotę 26.000,-zł pod pretekstem konieczności zapłacenia kary za nie odprowadzenie podatku od wpłat przekazywanych za obsługę prawną,
2. posługując się sfałszowanym pismem [redacted] datowanym na dzień 7.12.2007r, z podrobionym podpisem prof. [redacted] a zawierającym wycenę przyszłej opinii prawnej co do odstąpienia od umowy przedwstępnej sprzedaży nieruchomości, usiłował wyłudzić od [redacted] kwotę 10.000,-zł + VAT jako zapłatę za wydanie takiej opinii.

Na dowód, iż w/w czyny miały miejsce, skarżący przedłożył wyrok Sądu Rejonowego [redacted] z dnia 25.5.2011 sygn. akt [redacted] (który uprawomocnił się 14.9.2011), skazujący radcę prawnego [redacted] na karę pozbawienia wolności (łącznie 1 rok 6 mies.) z zawieszeniem na 3 lata.

Rzecznik Dyscyplinarny wniósł 10.06.2013r do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wnioszek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko r. pr. [redacted] [redacted] o to, że „swoim nieodpowiedzialnym działaniem spowodował, że w dniu 25.05.2-11r w Sądzie Rej. [redacted] w sprawie sygn.akt [redacted] [redacted] zapadł wobec niego wyrok skazujący za czyny umyślne określone art.286 1 k.k. i art.270 1 k.k. w zw. z art. 11 2 kk” Zdaniem Rzecznika Dyscyplinarnego, uprawomocnienie się tego wyroku w dniu 14.09.2011 spowodowało utratę przesłanek wymaganych dla zawodu radcy prawnego, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art.64 ust.1 w zw. z art.24 ust.1 pkt 5 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych”.

Jako adres do doręczeń obwiniony wskazał w OIRP [redacted] adres: ul. [redacted] a jako adres [redacted]. Tych danych adresowych, wskazanych w Sekretariacie OIRP obwiniony nie zaktualizował. Wzywany był przez Rzecznika Dyscyplinarnego dwukrotnie na oba te adresy do stawienia

Gocwa

się na przesłuchanie w charakterze obwinionego ale korespondencji nie odbierał: Wezwanie wysłane na adres [REDAKTOWANE] wróciło z adnotacją „awizowano 29 listopada 2012r i powtórnie awizowano 6.12.2012r, nie podjęto w terminie” a wysłane na adres [REDAKTOWANE] wróciło z adnotacją „adresat wyprowadził się”. Wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 19.06.2013r o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wysłany na adres [REDAKTOWANE] wrócił z adnotacją „ awizowano dnia 14 czerwca 2013r, awizowano powtórnie dnia 24.06.2013r, nie podjęto w terminie”.

Na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w dniu 21 listopada 2013r obwiniony nie stawiał się, brak dowodu doręczenia: z podwójnej adnotacji Poczty wynika, że awizowano powtórnie 20 paź.2013, nie podjęto w terminie”.

Przed otwarciem przewodu sądowego, na uwagę Przewodniczącego, że wniosek o wszczęcie postępowania nie odpowiada wymogom formalnym przewidzianym art. 332 1 pkt 2 k.p.k. w zw. art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych przez to, że nie określa miejsca ani czasu popełnienia czynu zarzucanego obwinionemu, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o umożliwienie mu ustnego uzupełnienia wniosku w tym zakresie. Skarżący [REDAKTOWANE] nie wniósł zastrzeżeń do takiego uzupełnienia wobec czego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uzupełnił część wstępną wniosku, wskazując, że:

„Radca Prawny [REDAKTOWANE] posłużył się podrobioną decyzją [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] datowaną na dzień 16 sierpnia 2007r i w dniu 28 sierpnia 2007 r wyłudził od [REDAKTOWANE] kwotę 26.500,-zł pod pretekstem konieczności zapłacenia należności do [REDAKTOWANE]. Nadto, że w grudniu 2007r posłużył się sfalszowanym pismem [REDAKTOWANE] datowanym na dzień 7 grudnia 2007r i w grudniu 2007r usiłował wyłudzić kwotę 10.000,-zł + VAT. Za oba te czyny radca prawny [REDAKTOWANE] został skazany wyrokiem z dnia 25 maja 2011r sygn.akt [REDAKTOWANE] który uprawomocnił się w dniu 14 września 2011r tj. z datą wydania wyroku drugiej instancji, sygn.akt [REDAKTOWANE]

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny mimo nieobecności obwinionego rozprawę prowadził. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, w myśl art.74¹ ustawy o radcach prawnych, przepisy procedury karnej w postępowaniu dyscyplinarnym stosuje się odpowiednio., co oznacza posiłkowe ich stosowanie w odpowiednim zakresie,

Węwa
✓

uwzględniającym zasadnicze różnice obu tych postępowań a zwłaszcza specyfikę postępowania dyscyplinarnego. Procedura karna dysponuje środkami przymusu (doprowadzenie) umożliwiającymi spełnienie wymogu z art. 374 § 1 kpk stanowiącego o obowiązkowym stawiennictwie oskarżonego na rozprawie głównej. Takich możliwości postępowanie dyscyplinarne nie ma. Należy mieć na uwadze, iż obowiązkowe stawiennictwo obwinionego ma na celu realizację jego praw do obrony. Prawo do obrony jest prawem obwinionego, a nie jego obowiązkiem.

Obowiązkiem radcy prawnego jest przestrzeganie prawa korporacyjnego, w tym art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, statuującego obowiązek radcy prawnego do stawienia się na wezwanie sądu dyscyplinarnego bądź rzecznika w wyznaczonym terminie, a w razie zaistnienia poważnej przeszkody usprawiedliwienia swej nieobecności. Należy więc uznać, że nie chce korzystać z prawa do obrony taki radca prawny (profesjonalista świadomy skutków nie skorzystania z obrony), który swym zawinionym działaniem celowo doprowadza do niemożności prowadzenia wobec niego postępowania dyscyplinarnego przez to, że nie odbiera zarówno wezwań wystawionych w fazie dochodzenia przez rzecznika dyscyplinarnego jak i wezwań na posiedzenia sądu dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności prawomocnego wyroku skazującego wydanego przez Sąd Rejonowy [redacted] z 25.05.2011r oczywiste jest, i że obwiniony popełnił przewinienia dyscyplinarne wyczerpujące znamiona przestępstwa z art.286 § 1 kk, i art.270 § 1 kk, polegające na posłużeniu się podrobionymi przez siebie dokumentami, tj. decyzją [redacted] z dnia 16 sierpnia 2007 w oparciu o którą wyłudził od swojego klienta w dniu 28 sierpnia 2007r kwotę 26.500,-zł, oraz posługując się podrobionym przez siebie pismem [redacted] z podrobionym podpisem profesora [redacted] datowanym na dzień 7 grudnia 2007r usiłował w grudniu 2007r wyłudzić od klienta 10.000,-zł + VAT.

Dla rozstrzygnięcia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego istotne jednak było ustalenie czasu popełnienia przewinień dyscyplinarnych pod kątem przedawnienia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i pod kątem przedawnienia karalności.

Czyny stanowiące przewinienie dyscyplinarne nastąpiły:

- w 28 sierpnia 2007r wyłudzenie kwoty 26.500,-zł w oparciu o podrobioną decyzję

[REDACTED]

- w grudniu 2007r (data bliżej nieokreślona), kiedy w oparciu o podrobione pismo [REDACTED], datowane na 7 grudnia 2007 nastąpiła próba wyłudzenia kwoty 10.000,-zł + VAT.

Wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania datowany jest na dzień 10.06.2013, zatem z uwagi na treść art.70 § 2 ustawy o radcach prawnych w zw. art. 101 § 1 pkt 3 kk, termin na wszczęcie postępowania dyscyplinarnego został zachowany.

Nastąpiło jednak przedawnienie karalności. Art.70 ust.3a ustawy o radcach prawnych stanowi bowiem, że karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego upłynęło 5 lat.

Przedawnienie karalności obu czynów nastąpiło zatem odpowiednio 28 sierpnia 2012r i w grudniu 2012r, zatem wobec zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w oparciu o art.17 § 1 pkt 6 k.pk. w zw. art.74¹ ustawy o radcach prawnych zmuszony był umorzyć postępowanie w sprawie, co orzeczono.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli art.70⁶ ust.2 ustawy o radcach prawnych.

Od niniejszego orzeczenia przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem (art.62 i art.70⁴ ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (j.t. Dz.U.Nr 10 poz.65 z 2010r ze zm.).

Ohj

Kewar

[Signature]